

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121206009
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121206009.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobkyne: P. R., B.. XX.X.XXXX, X. L., L. XX, zastúpená: AK MAZANEC, s.r.o., so sídlom Metodova 12, Prešov, IČO: 53494920, p r o t i žalovanému: P. R., B.. XX.X.XXXX, X. T. Š. XX, o zaplatenie 59.900 Eur a prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 59.900 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 59.900 Eur od 16.07.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou z 21.7.2021 sa domáhala titulom vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému zaplatenia sumy 59.900 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne od 16.7.2021 do zaplatenia. Nárok odôvodnila tým, že XX.X.XXXX predala svoj byt inej osobe, pričom časť kúpnej ceny a to 59.900 Eur bola zaplatená na účet žalovaného, ktorý je jej synom z dôvodu, že sa mal o ňu starať. Žalovaný však o ňu neprejavuje záujem a napriek písomnej výzve zo dňa 21.6.2021 jej ani časť žalovanej sumy neuhradil.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a v písomnom vyjadrení k nej potvrdil, že kúpna cena za odpredaný byt žalobkyne vo výške 59.900 Eur bola poukázaná na jeho účet, keďže s matkou sa dohodli, že si zaobstarajú rodinný dom, na jeho kúpu si žalovaný zobral úver a v dome bývala aj žalobkyňa. Uviedol, že medzi nimi nebolo dohodnuté na aký účel sa použije suma 59.900 Eur, ktorá bola poukázaná na jeho účet z rozhodnutia žalobkyne, keďže ona svoj účet nemala. Tvrdil, že od roku 2019, keď matka potrebovala peniaze, vyberal ich zo svojho účtu a odovzdal jej ich postupne, úhrnne išlo o sumu okolo 20.000 Eur. Uviedol tiež, že časť peňazí okolo 8.000 Eur bolo použitých na rekonštrukciu domu a časť na doplatenie kúpnej ceny za dom. Tvrdil, že žalobkyňa sa nikdy nevyjadrovala tak, že ide o jej peniaze a že ich treba jej vrátiť a on sa domnieval, že sú to spoločné peniaze. Uviedol aj to, že v minulosti vyhral väčšiu sumu peňazí na športke, ktoré jej dal, lebo potrebovala peniaze a ona sa vyjadrovala v tom zmysle, že keď jej pomohol vtedy, teraz ona pomôže jemu a preto túto pomoc bral aj ako splatenie jej dlhu z minulosti. Podľa jeho názoru vzťahy so žalobkyňou sa zhoršili potom, keď si našiel známosť, voči ktorej ona mala výhrady. V závere svojho vyjadrenia vzniesol námietku premlčania podľa § 107 ods. 1 a § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka bez jej bližšieho vysvetlenia.

3. Žalobkyňa v replike na toto vyjadrenie poprela, že by žalovaný jej niekedy dal nejaké peniaze a uviedla, že všetky jej peniaze išli do rodinného domu. Žalovaný si vybavil 70.000 Eur, dom stál 100.000 Eur a na jeho kúpu bola podľa nej použitá jej suma 60.000 Eur a 40.000 Eur z úveru žalovaného. Zvyšok z úveru bol použitý na opravu domu. Popísala všetky svoje peňažné výdavky a sumy, ktoré poskytla

žalovanému na vrátenie jeho pôžičiek, opravu televízora, domovú daň a bývanie a o týždeň na to ju vyhodil z domu - 12.6.2021 a neskôr, keď si prišla pre svoje veci ju aj fyzicky napadol.

4. Žalovaný v duplike zotrval na svojom písomnom vyjadrení k žalobe a poprel pravdivosť tvrdení žalobkyne v jej replike s tým, že dom stál 85.000 Eur a že nie je pravdou, aby mu žalobkyňa dala peniaze na úhradu pôžičky. Poprel aj to, že by ju z domu vyhnal a že by boli pravdivé incidenty, ku ktorým malo dôjsť 12.6.2021 a 16.8.2021, príslušné priestupkové konanie bolo zastavené.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán a svedkyne H. Š., výpismi z účtu žalovaného, písomnou výzvou zo dňa 21.6.2021 s doručenkou, zmluvou o prevode vlastníctva bytu, písomnými vyjadreniami strán a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobkyňa bola výlučnou vlastníčkou bytu v L., C. T. XX, ktorý zmluvou z 15.3.2019 odpredala P. V. za 61.900 Eur. Podľa zmluvy časť kúpnej ceny 53.990 Eur mal kupujúci uhradiť z úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľňou a.s. a sumu 5.910 Eur z vlastných finančných prostriedkov a obe tieto sumy mal poukázať na účet č. U. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

7. Vyššie uvedený účet patrí žalovanému, pričom podľa jeho výpisu za marec 2019 skutočne bola na tento účet pripísaná od P. V. suma 5.910 Eur dňa 18.3.2019 a suma 53.990 Eur ako prevod z úveru dňa 20.3.2019. Následne boli dané platobné príkazy na úhradu 6.500 Eur a 17.168 Eur, uskutočnený bol výber v hotovosti 14.000 Eur a platba kartou v NAY Elektrodom 523 Eur. Keďže pred vkladom sumy 5913,70 Eur bolo na účte len 3,70 Eur a iné vklady okrem už spomínanej sumy 53.990 Eur neboli, znamená to, že všetky spomínané debetné operácie boli realizované z peňažných prostriedkov žalobkyne. Na účte k 31.3.2019 tak ostal zostatok 21.699,80 Eur. Žalovaný na pojednávaní predložil výpis zo svojho účtu aj za ďalšie obdobie a to marec až jún 2019. Podľa týchto výpisov boli na účte realizované bežné výbery kartou, väčší výber bol uskutočnený vo výške 5.000 Eur dňa 2.5.2019.

8. Medzi stranami je nesporné, že žalovaný kúpil do svojho výlučného vlastníctva rodinný dom v T. Š., žalovaný tvrdí, že za 85.000 Eur a žalobkyňa uvádza 100.000 Eur. Na jeho kúpu mali byť použité aj peniaze žalobkyne z účtu žalovaného.

9. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že v čase, keď ešte bývala vo svojom byte v L., C. T., žalovaný prišiel za ňou s plačom, že nemá kde bývať, lebo manželka ho vyhodila z bytu. Žalobkyňa ho zobrala k sebe do bytu, ktorého bola výlučnou vlastníčkou. Neskôr jej žalovaný navrhol, aby tento byt predala, že on kúpi rodinný dom do svojho výlučného vlastníctva a že na jeho kúpu sa použijú peniaze z odpredaja jej bytu a on sa o ňu postará a dochová ju až do smrti. Žalobkyňa s tým súhlasila, byt predala a keďže nemala svoj vlastný účet, kúpnu cenu vo výške 59.900 Eur vložila na účet žalovaného. Žalovaný s týmito peniazmi na účte už hospodáril sám. Po rekonštrukcii domu v T. Š. a jeho kúpe žalovaným začali v ňom obaja bývať. Žalovaný však požíval alkoholické nápoje, choval sa ku nej agresívne a z domu ju vyhánal, takže sa stávalo, že nocovala na poli. Napokon v jednu sobotu v júni 2021 ju z domu vyhodil a zobral jej od neho kľúč. Keď za ňou prišla jej dcéra H. Š., vytýkala žalovanému jeho správanie sa k nej, konflikt medzi žalovaným a jeho sestrou sa vyostřil tak, že žalovaný zavolať polícia. Hoci sa dohodli, že nasledujúci deň si žalobkyňa príde do domu pre svoje veci, dom bol zamknutý a sprístupnený až nasledujúci deň po telefonáte polície so žalovaným. Aj vtedy jej žalovaný povedal, aby už odišla a že jej nič viac nedá. Žalobkyňa najprv prenocovala u dcéry a neskôr si prenajala byt, v ktorom býva aj v súčasnosti.

10. Žalovaný na pojednávaní tvrdil, že žalobkyňa mu vložila svoje peniaze okolo 60.000 Eur na jeho účet s tým, že tým spláca svoj dlh voči nemu za výhru športky v minulosti a za pôžičku, ktorú jej poskytol na svadbu svojej ďalšej sestry vo výške 19.000 alebo 20.000 SK a že dohodli sa aj na tom, že žalobkyňa bude bývať v jeho rodinnom dome dokedy bude chcieť a že z jej peňazí poskytne 20.000 Eur, s čím on súhlasil. Na pojednávaní tak tvrdil, že výbery z účtu 14.000 Eur z 26.3.2019 a 5.000 Eur z 2.5.2019 uskutočnil práve za tým účelom, že tieto sumy odovzdal žalobkyne. Žiadny dôkaz okrem predloženého výpisu z účtu však o tom, že peniaze odovzdal žalobkyne nemá. Tvrdil tiež, že zo sumy 59.900 Eur sa doplácala kúpna cena za dom asi 15.000 Eur, zvyšok kúpnej ceny platil z úveru, ktorý zobral vo výške 70.000 Eur, keďže dom stál 85.000 Eur. Uviedol, že vo februári 2019 urobil jeho rekonštrukciu asi za 8.000 Eur a zo sumy 59.900 Eur posplácal aj svoje rôzne dlhy, takže priznal, že pre svoje účely z nich

minul okolo 40.000 Eur a 20.000 Eur vyplatil žalobkyni. Poprel tiež, že by matku z domu vyhodil a že by jej zobral od neho kľúč.

11. Žalobkyňa rozhodne nesúhlasila s výpoveďou žalovaného na pojednávaní, poprela, že by jej žalovaný dal niekedy nejaké peniaze, práve opačne, ona celý čas, keď bývala spolu s ním až do januára 2021 mu odovzdávala celý svoj príjem - dôchodok a to, čo zarobila brigádnicke a predajom na trhovisku. Poprela, že by si niekedy od neho požičala nejakú sumu a dodala, že na svadbu ďalšej dcéry si brala pôžičku z banky a jej ručiteľmi boli jej dvaja kolegovia. Potvrdila v minulosti výhru v Športke vo výške 31.000 SK, bolo to však v čase, keď žalovaný mal 14 alebo 15 rokov. Tiket podala a kúpila ona, žalovaný poskytol len čísla. S peniazmi disponovala ona s manželom ako rodičia žalovaného, ale neskôr po predaji dvoch domov, keďže chcela mu vrátiť peniaze zo spomínanej výhry, ďalším svojim trom deťom dala po 40.000 SK a žalovanému až 90.000 SK. Žalovaný však toto tvrdenie žalobkyne na pojednávaní poprel.

12. Vypočutá bola ako svedkyňa H. Š., dcéra žalobkyne a sestra žalovaného. Vypovedala o tom, že žalovaný sa k žalobkyni nechoval pekne, často pil a žalobkyňa sa viackrát sťažovala na jeho správanie ku nej. V sobotu v júni 2021, keďže svedkyňa sa nemohla telefonicky so žalobkyňou skontaktovať, vybrala sa za ňou osobne a našla ju uplakanú na záhrade pri dome žalovaného. Žalovanému vytýkala jeho správanie k matke, bola pritom rozčúlená a žalovaný zavolať na ňu políciu. Žalobkyňa musela vtedy žalovanému odovzdať aj kľúč od domu. Svedkyňa uviedla tiež to, že žalobkyňa predtým dávala všetky svoje peniaze žalovanému a keď s tým prestala, jemu sa to nepáčilo. Napriek tomu, že žalobkyňa mu dala všetko, vyhnal ju z domu a dokonca ju aj odhlásil z trvalého pobytu v Malom Šariši. Svedkyňa poprela, že by žalovaný niekedy dal nejaké peniaze žalobkyni, ktorá žila veľmi skromne, nikdy si nič nekúpila a uviedla, že rozhodne si nezaslúžila také správanie od žalovaného.

13. Pre posúdenie uplatneného nároku bolo rozhodujúce to, aká dohoda strán bola ohľadom sumy 59.900 Eur. Je totiž nesporné, že uvedená suma, ktorá bola vložená na účet žalovaného, predstavovala peniaze patriace výlučne žalobkyni za odpredaj jej bytu, ktorého bola výlučnou vlastníčkou. S návrhom na odpredaj tohto bytu a následnou kúpou rodinného domu prišiel žalovaný a žalobkyňa s tým súhlasila. Súhlasila aj s tým, že by na jeho kúpu boli použité aj jej peniaze, ale s tým, že v dome bude bývať aj ona, čo vo svojej výpovedi na pojednávaní potvrdil aj žalovaný. Podľa žalobkyne však dohoda bola taká, že navyše žalovaný sa o ňu postará a zaopatrí ju do smrti. Súd mal za preukázanú dohodu strán s vyššie uvedeným obsahom ako tzv. inominátnu zmluvu uzavretú ústnou formou podľa § 51 Občianskeho zákonníka, pričom jej obsahom bolo poskytnutie peňazí žalobkyne vo výške 59.900 Eur žalovanému s jeho záväzkom umožniť žalobkyni bývanie v jeho rodinnom dome a poskytnúť jej zaopatrene.

14. Vyjadrenia žalovaného, či už v písomnej forme alebo na pojednávaní ohľadom toho, ako vnímal vklad uvedenej sumy na svoj účet neboli konzistentné. Uvádza, že išlo o spoločné peniaze, potom, že to bral ako splatenie dlhu žalobkyne z minulosti v dôsledku jeho výhry na Športke, na pojednávaní začal tvrdiť aj to, že žalobkyňa vkladom tejto sumy na jeho účet splatila aj svoj dlh z pôžičky 19.000 alebo 20.000 SK, ktorú jej poskytol na svadbu svojej sestry. Okrem toho, že spomínanú pôžičku nepreukázal a žalobkyňa, ale aj svedkyňa H. Š. ju poprelí, nie je zanedbateľný rozdiel medzi sumou 30.000 SK a 59.900 Eur. V súvislosti so spomínanou výhrou na Športke súd navyše dodáva, že žalovanému ani nevznikol nárok na vrátenie spomínanej výhry, ku ktorej došlo v čase, keď bol maloletý a keď len poskytol čísla na tiket Športky. Výhru získal ten, kto podal tiket, teda žalobkyňa, ktorá navyše ako zákonná zástupkyňa v tom čase maloletého žalovaného mala oprávnenie s výhrou disponovať.

15. Celkovo pre súd výpoveď žalovaného nevyznela presvedčivo, na rozdiel od výpovede žalobkyne, ktorá uviedla, že dohoda so žalovaným bola taká, že ju zaopatrí. Možno to považovať za logické, ak žalobkyňa vzhľadom aj na svoj vek a to, že poskytne synovi nie malú sumu, že k tomuto právnomu úkonu dôjde pod podmienkou spomínaného záväzku zo strany žalovaného ohľadom zaopatrenia žalobkyne. Súd mal za preukázané aj to, že žalovaný tento svoj záväzok nesplnil a žalobkyňu dokonca z domu vyhodil a opäť, hoci tvrdil, že žalobkyňa odišla dobrovoľne, súd jeho výpovedi neuveril. Jednak jeho tvrdenie bolo vyvrátené aj výpoveďou svedkyne, ale nasvedčuje tomu aj skutočnosť, že žalovaný odhlásil žalobkyňu z trvalého pobytu v T. Š. (čo nepoprel) a napokon je nelogické, že žalobkyňa, ktorá túžila bývať v rodinnom dome a za tým účelom poskytla žalovanému vysokú sumu, že by potom dobrovoľne z domu odišla, hoci nemala kde bývať a neskôr sa nemôže ani do domu dostať pre svoje veci, keďže od domu nemala kľúč a bola nútená žiadať o pomoc aj políciu.

16. Súd mal za preukázané aj to, že žalovaný počas spoločného bývania so žalobkyňou v jeho rodinnom dome sa k nej nesprával slušne, bol agresívny, opakovane ju z domu vyhánal, takže prespávala dokonca aj na poli, pričom na jeho nevhodné správanie sa žalobkyňa sťažovala aj svojej dcére, ktorá ako svedkyňa to potvrdila na pojednávaní. Za týchto okolností súd považoval za právne dôvodné žalobe v celom rozsahu vyhovieť a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a násl. Občianskeho zákonníka.

17. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

18. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

20. Žalobkyňa poskytla žalovanému sumu 59.900 Eur za podmienky, že sa o ňu postará a že jej umožní bývanie v jeho rodinnom dome, ale žalovaný túto svoju podmienku a tento svoj záväzok voči nej nesplnil. Tým odpadol právny dôvod pre poskytnutie uvedenej sumy žalovanému a preto na jeho strane došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške žalovanej sumy a to na úkor žalobkyne. Žalovaný pritom sám potvrdil, že sumu 40.000 Eur z týchto peňazí použil na svoje účely a hoci tvrdil, že zvyšok vyplatil žalobkyni, toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom žalobkyňa ho rezolútne poprela. Dôkazné bremeno pritom bolo na žalovanom, pričom nepostačuje ako dôkaz výpis z jeho účtu preukazujúci len výbery súm 14.000 a 5.000 Eur. Žalovaný by musel preukázať, že tieto sumy žalobkyni odovzdal, čo sa však nestalo. Navyše žalovaný uviedol, že z peňazí žalobkyne použil na kúpu domu asi 15.000 Eur. Kúpa sa realizovala niekedy v období predložených výpisov z jeho účtu, ale podľa nich žiadna suma okolo 15.000 Eur medzi debetnými operáciami nebola. Ešte 21.3.2019 bol daný platobný príkaz na úhradu sumy 17.168 Eur na konkrétne číslo účtu, avšak žalovaný na pojednávaní k účelu tejto platby sa nevedel vyjadriť. Preto nie je možné vylúčiť, že výber hotovosti 14.000 Eur z 26.3.2019 bol použitý práve na úhradu časti kúpnej ceny za dom. Z vyššie uvedených dôvodov súd preto považoval za opodstatnené žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

21. Súd sa následne musel vyporiadať so vznesenou námietkou premlčania.

22. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

23. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

24. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

25. Podľa 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

26. Je nepochybné, že v tomto prípade rozhodne nemohla uplynúť objektívna trojročná premlčacia doba a to aj s ohľadom na dátum poskytnutia peňažných prostriedkov žalobkyne na účet žalovaného (18.3. a 20.3.2019). Subjektívna premlčacia doba začala plynúť od momentu, kedy sa žalobkyňa dozvedela o bezdôvodnom obohatení žalovaného a o jeho výške. V tomto prípade začala plynúť od momentu, kedy žalovaný prestal jej poskytovať jej zaopatrenie, resp. kedy jej znemožnil užívanie v jeho rodinnom dome, t.j. od 12.6.2021. Znamená to, že dvojročná subjektívna premlčacia lehota uplynie až 12.6.2023

a teda žaloba bola podaná včas. Na podporu tohto právneho posúdenia súd poukazuje na právny záver vyplývajúci z nálezov Ústavného súdu SR I.ÚS 548/2015 zo dňa 17.2.2016. Námetka premlčania teda bola vznesená nedôvodne.

27. Žalobkyni boli priznané aj úroky z omeškania a to s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

28. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

29. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Žalobkyňa vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 59.900 Eur písomne listom zo dňa 21.6.2021, ktorý bol žalovanému doručený 30.6.2021. V liste ho vyzvala na zaplatenie žalovanej sumy v lehote 5 pracovných dní od jeho doručenia a preto v súlade s dispozičnou zásadou v konaní súd priznal žalobkyni úroky z omeškania odo dňa ich uplatnenia tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

33. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v spore v celom rozsahu úspešná a preto súd jej priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému, nakoľko nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne.

34. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.